

Nem lesz drágább Szegeden sem a szén, sem a fa.

— Rémhírek a tüzelőanyag drágulásáról. —

(Saját tudósítónktól.) Ősz felé, mikor hirtelen hidegebbre fordul az időjárás, a szegény embernek mi sem okoz nagyobb gondot, mint a szénnek és a fának beszerzése. A jó módú, vagy gazdag emberek, ezt is kényelmesen és olcsóbban csinálhatják, mint mindent. Ők még tavasszal, vagy pedig nyáron beszerzik az egész évre szükséges tüzelőanyagot, őket tehát nem érinti az a nagyon is fontos és ekzisztenciális kérdés, hogy novemberben drágább lesz-e a szén és fa. Mert ezekkel a közszükségleti cikkekkel is természetesen úgy van, mint minden egyéb hasonló dologgal: a szezonban felmegy hihetetlen mértékben az árak, ha pedig elmúlik a szezon, akkor ismét olcsóbbak lesznek.

Most, hogy egy héttel ezelőtt hirtelen hideg idő állott be és fűteni kellett, mindenkinél egyaránt, fokozottabb mértékben lépett fel a fogyasztás és ezzel együtt egyszerre az anyag is drágulni kezdett. Előkerültek azok a rémhírek, amelyek a szegény emberek fantáziáját minden őszi és minden téli izgatják, amikor a fűtetlen szobában a kandalló éhesen vigyorog és az ablakokon fagyvirágok kezdenek képződni. Ilyenkor van legnagyobb keletje annak, hogy a szénbányák kiapadtak, az erdők kiirtottak, a közlekedési eszközök tönkrementek és még az isten tudja mennyi, deus ex machine, ami mind pusztán csak arra irányul, hogy a szénnek mázsája 40, esetleg 42 fillérrel, a fának öle pedig 1—2 koronával száll feljebb.

Az ijesztő hírek legtöbbször amilyen rémitők, ép annyira nélkülözik is a valóság alapját. Mi sem bizonyítja azonban az aggodalmak hiábavalóságát, mint az a tény, amelyet alább közlünk. A *Délmagyarország* ugyanis ebben a közérdekű ügyben kérdést intézett több szegedi nagyobb szén- és fakereskedőhöz, akik majdnem egy értelműen a következő felvilágosítást adták:

— Egy hét óta ismét nagyot csökkent Szegeden a tüzelőanyag fogyasztása. Ezt annak lehet tulajdonítani, hogy ismét melegebb idők álltak be. Az őszi már kezdte kimutatni a hűvösebb oldalát is, de úgy látszik, most meggondolta a dolgát. Mikor hidegebb is volt és nagyobb is volt a fogyasztás, akkor sem volt drágább sem a szén, sem a fa. Szegeden majdnem minden kereskedőnél egyforma ára van ezeknek a cikkeknek: egy ölfá, vágatás nélkül 48 korona; egy métermázsas porosz szén, elsőrendű 4 korona 80 fillér, másodrendű 4 korona 40 fillér.

— Ezek az árak már nyár óta dominálnak és meg is fognak maradni az egész tél folyamán. Mi ugyanis még a nyáron beszereztük és leszállítottuk ugyiszólván azt az egész mennyiséget, amire számítottunk, hogy el fog kelni. Nálunk ez már beraktározva van, tehát ha nagy mértékben fogy az anyag, ez nem baj, sőt haszon. Különben is anyag van bőven. Új bányákat találtak mostanában és azoknak kiaknázására, hatalmas részvénytár-

saságok alakulnak. Maga az állam is öt bányát akar megnyitni. Szó sincs tehát arról, hogy a nagy élelmiszer drágaság mellett, a tüzelőanyagok drágulásáról is lehet tartani. Az árak ugyan már eddig nagyon felszálltak az öt-hat évvel ezelőtti árviszonyokkal szemben. De az idén már nem kell sem szén, sem fa drágulástól félni.

Eddig van a nyilatkozat. És a szegény embernek ez nagyon vigasztalható lehet. Ha az élelmiszer drágul is majd, a tüzelőanyag még drágább nem lesz. Szóval, ha télen éhezni is fognak, legalább meleg szobában éhezni...

Nyugalomba vonuló városi tisztviselők.

— Negyven évig a város szolgálatában. —

(Saját tudósítónktól.) A városi tisztviselők új nyugdíjszabályzata tudvalevőleg úgy intézkedik, hogy azoknak a városi tisztviselőknek, akik negyven évig szolgáltak, nyugalomba kell vonulniuk. A nyugdíjszabályzatnak ez a passzusa a méltányosság követelményeinek kíván eleget tenni azokkal a városi tisztviselőkkel szemben, akik évek hosszú sora óta várnak a megérdemelt előléptetésre, de ez nem következhetik be addig, amíg az előttiük álló, teljes szolgálati időt leosztott idősebb tisztviselők nyugalomba nem vonulnak. Eddig akárhány esztendővel is túlhaladta valamelyik városi tisztviselő a törvényes szolgálati időt, senki sem kényszeríthette arra, hogy nyugalomba menjen és helyet adjon az utána következőknek. Az új nyugdíjszabályzat szerint azonban akik hetvenedik életévüket betöltötték, vagy negyven éve szolgálnak, ép úgy, mint az államnál, vagy a fővárosnál, kényszernyugdíjazás alá kerülnek. Egy esetben maradhatnak csak meg továbbra is az állásukban: ha a közgyűlés szolgálati érdekekből visszatartja őket.

A nyugdíjszabályzat előbb említett passzusa értelmében a városnál hamarosan három derék, kiváló tisztviselő fog nyugdíjba menni. *Fajka* János főszámvevő, *Gerentsér* László főpénztáros és *Kelemen* Kálmán árvaszéki ülnök. Valószínű, hogy egyikük sem várja be a nyugdíjszabályzat kényszerítő intézkedését, hanem már előbb, még ebben az évben nyugalomba vonul. Ebből az alkalomból ismertetjük most a három nyugdíjba vonuló tisztviselőnek a város szolgálatában eltöltött munkásságát, mind a három leszolgálta már a negyven esztendőt, kettő pedig életének hetvenedik évét is betöltötte már.

Fajka János 1849-ben született. Tanulmányainak elvégzése után 1868-ban a város szolgálatába lépett ideiglenes díjnoki minőségben. Néhány hónappal később rendszeres díjnokká nevezték ki, 1869-ben pedig rendszeres írnok lett, 1873-ban számtisztté lépett elő és ezt a tisztséget viselte 1878-ig. 1878-ban egyszerre főszámvevőnek választották és azóta viseli ezt a pozícióját. Szolgálati éveinek száma tehát összesen 45, nyugalomba vonulásával három ember lép elő.

Gerentsér László főpénztáros 1843-ban született, 1864-ben került a városhoz, három évig gyakornok volt, 1867-től 1868-ig napi-díjas írnok. Azután helyettes árvatári ellenőrré, majd letétpénztári ellenőrré választották. 1870-ig volt ebben az állásban, amikor is főpénztári ellenőrré választották. Négy évvel később, 1884-ben lett a város főpénztárosa. Szolgálati éveinek száma tehát 49 és a nyugalomba vonulásával három-négy tisztviselő fog előlépni.

Kelemen Kálmán árvaszéki ülnök 1839-ben született, ő legidősebb városi tisztviselő. Magántanító volt négy évig, de otthagyta ezt a pályát és 1861-ben a város szolgálatába lépett. Négy évig rendszeres írnok volt, 1865-ben a csongrádi főispáni helytartó mellé titkárnak nevezték ki. Egy év múlva azonban ismét visszakerült a városhoz írnoki minőségben. 1869-ben gyámpénztári ellenőr lett, 1878-ban közgyámna, 1885-ben pedig ülnöknek választották meg. Szolgálati éveinek száma összesen 52 év, a nyugalomba vonulásával három-négy tisztviselő fog előlépni.

Nem lehet kadét a titkosrendőr.

(Saját tudósítónktól.) A szegedi rendőrségen a katonaságnak egy érdekes átirata keltett az utóbbi napokban nagy feltűnést. Az átirat *Vidéri* Istvánhoz, a detektív testület egyik fiatal és törekvő tagjához érkezett, akinek a hivatalos stílus rövidségével felhív, hogy *vagy kadéti rangjáról mondjon le, vagy más foglalkozást keressen.*

A rendőrségen nemcsak a titkosrendőrök, hanem az egész tisztviselőkar körében érthető meglepetést, sőt megdöbbenést keltett ez az átirat. *Vidéri* csak nem rég, a detektívek létszámának fölemelésekor vették fel az egyre kvalifikáltabb testületbe. Hat középiskolát majd Németországban főiskolát végzett. Az itt nyert bizonyítvány alapján lett egyéves önkéntes, majd kadét. Főlebbvalói ez ideig megvannak vele elégedve, szorgalmas, képzett embernek mondják, aki a magyar mellett a német nyelvet is tökéletesen beszéli. Több rendőrtisztviselőnél érdeklődtünk az iránt a hatás iránt, amit a rendelet előidézett és a véleményeket a következőkben foglalhatjuk össze:

— Mindnyájunkat meglepett ez a rendelkezés. *Vidéri* természetesen lemond rangjáról, amivel nyomban közlegénnyé lesz. De bizik abban, hogy rövidesen őrmesterré léptetik elő. Ugy tudjuk, hogy a polgárság körében is egyre egészségessebbre változik az a vélemény, amelyet a titkos rendőrök terhes és önfeláldozó munkájáról alkotnak. Minden esetre meglepő, hogy ép katonáéknál vallják ezt a véleményt, amely — hiába tagadnók — azt jelenti, hogy a detektív szolgálat a társadalom megbecsülésének csak nagyon kis fokáig emelkedett. Vigasztaló a dologban, hogy ez a vélemény katonáéknál se általános. Hiszen a budapesti detektívtestületben több tartalékos tiszt van.

Somogyi Szilveszter dr. főkapitányt, a kinek a rendőrség fejlődése körül igazán elismerésre méltó érdemei vannak, kinosan érintette ez az intézkedés. Mindamellet tartózkodó volt és kérdésünkre csak ennyit mondott:

— *Vidéri* mesterségét minden esetre tartom annyira tisztességesnek, hogy az nem utózik össze tartalékos tiszti rangjával. De hát ebben a kérdésben nem az enyém a döntő szó és akiket megillet, úgy látszik, másként határoztak.

Hirdetések közlésére legcél-szerűbb a Délmagyarország.

Butorokat

legjobban és legolcsóbban
:: az újonnan megnyitott ::

BERNOVICS GYULA

butor és szőnyegházában
szerezhetők be.

Kárász-u.7.

SZEGED.

és mindennemű lakásberendezési cikkek